

SUPRAPHON OTEVŘEL musicpoint

SUPRAPHON PO TÉMĚŘ
ČTVRT STOLETÍ OTEVŘEL
VLASTNÍ OBCHOD –
V HUDEBNÍM DOMĚ,
KTERÝ SE NACHÁZÍ
NA JUNGMANNOVĚ
NÁMĚSTÍ V PRAZE 1

► SUPRAPHON OTEVŘEL musicpoint

Na Jungmannově náměstí v Praze 1 byl slavnostně otevřen nový kamenný obchod vydavatelství Supraphon se zvukovými nosiči. Symbolickou pásku přestřihli umělci spolupracující s tímto nejstarším tuzemským hudebním vydavatelstvím: Lucie Bílá, Petr Janda, Václav Neckář, Petr Kolář, Dagmar Pecková, Štefan Margita a také Helena Štáchová s Martinem Kláskem z Divadla Spejbla a Hurvínka.

Supraphon ve čtvrtek 3. 12. 2015 oficiálně otevřel svoji prodejnu Musicpoint, která se nachází na Jungmannově náměstí 17 v Praze 1. A to v modrém funkcionalistickém domě Schlögl, jehož historie je již od 30. let minulého století příhodně spojena s hudbou – především prostřednictvím zavedené prodejny hudebních nástrojů.

Autory návrhu nové prodejny Supraphonu jsou architekti Martin Kačírek a Jakub Děnge ze studia Deska architekti.

„Přestože digitální distribuce hudby je aktuálním trendem hudebního průmyslu, mnoho posluchačů stále upřednostňuje poslech hudby či mlu-

veného slova prostřednictvím CD a LP. Po úspěšném spuštění digitálního servisu Supraphonline.cz se tak Supraphon vrací i k možnosti nabídky fyzických nosičů ve vlastní reprezentativní prodejně,“ uvedla ředitelka vydavatelství Supraphon Iva Milerová.

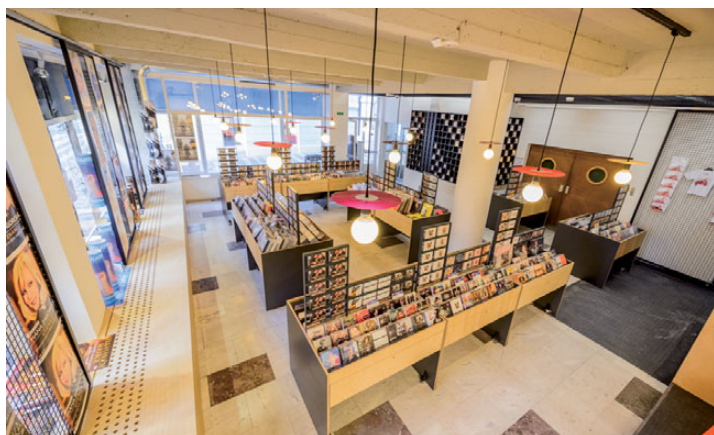
Musicpoint vedle bohatého katalogu Supraphonu nabízí i tituly dalších hudebních vydavatelství a zároveň bude i výdejním místem e-shopu, který bude nabízet fyzické nosiče v rámci internetového obchodu Supraphonline. V prostorách nové prodejny se připravují i speciální akce: autogramiády, autorská čtení a koncerty či křty CD.

V. Neckář a D. Pecková

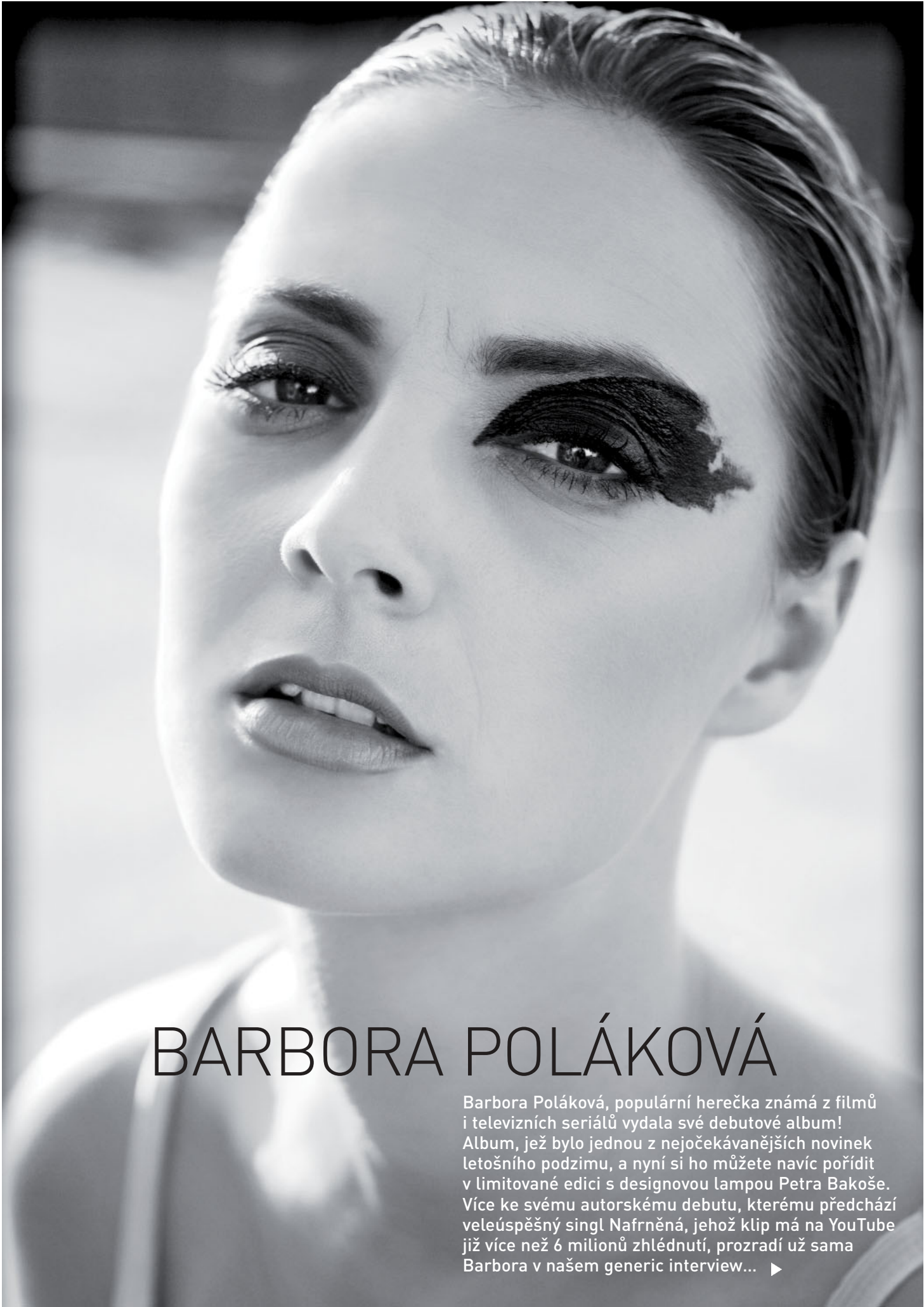

Š. Margita

P. Kolář

H. Štáchová
a M. Klásek

BARBORA POLÁKOVÁ

Barbora Poláková, populární herečka známá z filmů i televizních seriálů vydala své debutové album! Album, jež bylo jednou z nejočekávanějších novinek letošního podzimu, a nyní si ho můžete navíc pořídit v limitované edici s designovou lampou Petra Bakoše. Více ke svému autorskému debutu, kterému předchází veleúspěšný singl Nafrněná, jehož klip má na YouTube již více než 6 milionů zhlédnutí, prozradí už sama Barbora v našem generic interview... ►

B. Poláková a M. Issová

Foto © Pavel Kopp, 2015

O kom je písnička Nafrněná?

O nikom konkrétním. Je spíš o situacích, které všichni dobře známe. Něco vyzní jinak, než jak jste to myslel a je vám to pak líto. Nebo se k vám dostane něco, co o vás za vašimi zády někdo říká. A vy nevíte, odkud se to vzalo a proč. Ta píseň je vlastně jen komentování toho, čeho jsem si všimla, že dělá většina z nás. Včetně mě. A o tom, že by každý měl dát víc na svůj úsudek a ne na to, co se o kom říká. Tak nějak se víc starat o sebe než o druhý.

Vy se tedy staráte spíš o sebe?

O sebe... to taky není úplně dobře řečeno. Rozhodně jsem u sebe pozorovala, že taky dám na to, co se o kom říká. Zvlášť když to říká někdo, kdo je můj kamarád. Tedy ne starat se o sebe ale spíš nedat slepě na to, co se říká. Lepší je přesvědčit se nebo poznat toho člověka osobně. Ale nikdy jsem nechtěla, aby ta píseň vyzněla moralisticky. To by bylo úplně hloupý. Tohle všechno je vespod toho a mimochodem.

Mně spíš přijde jako legrace. Asi jste se museli při natáčení klipu bavit...

To jsem ráda. Bavili. Současně to byl ale stres, alespoň pro mě – museli jsme všechno stihnout za jeden den. Chtěla jsem, aby holky byly v pohodě a aby to bylo pro ně fajn. Ale bylo těžké je dát dohromady. Ještě spousta kamarádek nemohla a i ty, které mohly, měly čas třeba jen dvě hodiny. Kdybych holky osobně neobvolávala, možná by to nedopadlo. Pro produkci by to byl úplný horor.

Přitom to vypadá, jako že jste téměř pořád na place všechny.

To je pravda. A že máme celodenní večírek. Ale nebylo to tak; jo, jo kouzlo filmu.

Do klipu jste si zřejmě vybrala partnerky vašemu srdci blízké!

Ano, jsou to moje kamarádky. Vola-la jsem těm, u kterých jsem doufala, že mi to v případě neúspěchu neomlátí o hlavu. Byla jsem z toho samozřejmě hodně nervózní. Nechcete nikomu uškodit a nechcete ztratit důvěru. Když už někoho zlanáříte do projektu, musíte si být jistý. Já si jistá nebyla ale věřila jsem, že když se zvládne ukočírovat přesně ta míra herectví, kterou to potřebovalo, bude to dobré. To bylo asi nejtěžší. Nesmělo to být moc přehrané ale zároveň ani málo, aby to nepůsobilo realisticky ale jako nad-sázka. Jinými slovy, dalo se to pěkně podělat. Ale holky jsou skvělé herečky. A Tereza Kopáčová a Pavel Berkovič jsou velcí profici, takže se to nestalo. Holky se navíc znaly většinou i mezi sebou. Některé se dlouho neviděly, takže to byl takový celodenní povídací kroužek.

Opravdu bylo za den natočeno?

Bylo. Dokonce jsme se dva dny před natáčením dozvěděli, že klub, kde jsme točili, musíme opustit už v sedm večer. Museli jsme tak ještě zkrátit natáčecí plán. Takže další stres.

U tohoto klipu jste se podílela i na režii. Co vaše další režijní plány?

Naposledy jsem režírovala spot pro organizaci Rekonstrukce státu, kterou dlouhodobě podporuji. U klipu Nafrněná jsem uvedena jako spolurežisérka z podnětu režisérky Terezy Kopáčové. Cítila, že jsme to dělaly společně a byla hodná, tak mě tam nechala napsat. Ale jinak žádné režijní plány, ani u divadla ani u filmu, nemám. Teď mám v režii plán - máma. Ten je nejdůležitější.

Píseň Nafrněná ale úplně nevystihuje celkovou náladu vašeho nového alba.

Ta deska je celkově melancholičtější. Nafrněná je hodně svižná a má velký odstup a nadhled. Ty ostatní písničky mají, doufám, taky nadhled, ale jsou na poslech trochu těžší. Ale to musí každý posoudit sám.

Na desce je deset písniček. Jak a s kým jste se podělili o texty a muziku?

Texty jsou moje. Jeden jsme psali s Tomášem Belkem a jeden s Davidem Hlaváčem. Ten se mnou dělal u většiny písniček i muziku. Některé jsme skládali napůl, některé David sám. Produkoval Honza Muchow. A ten někdy zasáhl víc, než jen jako producent – takže i on je částečným autorem muziky.

S Janem Muchowem je to asi podnětná spolupráce...

Spolupráce s ním byla vynikající. On skvěle vycítí, jakým způsobem může do věci zasáhnout, jakým způsobem píseň ovlivnit, ale zároveň jí nevzít duši. Víte o něm, ale zároveň víte i o Davidovi Hlaváčovi. Ten možná není zatím tolik známý, ale z jeho práce je patrné, jak je dobrý.

Máte pocit, že svou deskou zaplňuje nějakou díru na našem trhu? Že přicházíte s něčím, co tady chybí?

To nevím. Hlavně zaplňuju díru v sobě. Chtěla jsem udělat desku. A co dalšího vyplním, to se uvidí. Na to, co zaplňujeme nebo nezaplňujeme, jsme nemysleli. Ostatně – stejně bychom to neovlivnili.

Jak ovlivnil písničky na albu váš partner Pavel Liška?

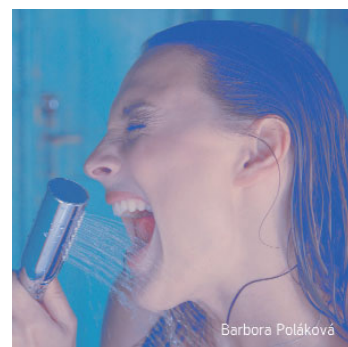
S Pavlem se ráda radím a mám ráda jeho konstruktivní kritiku. Někdy jsem se ovlivnit nechala, někdy mě to zas upevnilo, abych si ustála svůj názor. Každopádně byl pro mě důležitou zpětnou vazbou.

Album má zajímavý obal.

Jak víme, fyzické hudební nosiče se dnes prodávají míň, než dřív. Proto jsme chtěli desku ozvláštnit. Uvnitř alba je osm jemňoučkých listů papíru popsaných mými texty. Z těch si můžete na klasickou objímku se žárovkou složit stínítko lampy. Autorem téhle věci je designér, odborník na papírové lampy Petr Bakoš – a moc se mu to povedlo. Papír se v lampičce prosvítá a vystoupí tam ty texty. Je to odměna pro ty, kdo si desku koupí. Doufám, že to bude lidi bavit, já to teda budu rozdávat pod strom stoprocentně. A rovnou k tomu vždy koupím tu šňůru se žárovkou, ať si to obdarovaný hned může vytvořit...

Chystáte k desce nějakou propagační šňůru?

Určitě! Teď se ale chci věnovat hlavně miminku. Situace si o to řekne sama. Rozhodně nechci dávat přednost kariéře před miminkem.

Barbora Poláková

SU 6300-2

Supraphonline

PAVEL BOBEK ELPIČKA

SU 6290-2

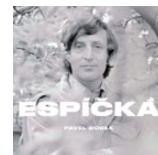

Kolekce alb Pavla Bobka z archivů Pantonu a Supraphonu! Nejslavnější část jeho sólové tvorby, tedy sedm alb, vydaných od roku 1975 do poloviny devadesátých let, a navíc bonusové cédéčko se singly a dalšími zajímavostmi z let 1969 až 1993. Posluchači zde najdou celkem 104 písní a téměř šest hodin skvělé muziky. Právě před 40 lety vyšlo první LP Pavla Bobka *Ved' mě dál, cesto má*.

Kartonová krabička, repliky původních obalů a booklet s informacemi a fotografiemi, jehož layout připravilo Studio Najbrt. Mnohé již dlouho nedostupné nahrávky, včetně těch anglicky nazpívaných, v remasterovací zvukové péči studia Sono. Více než stovka výborných skladeb pro nezaměnitelné frázování a jedinečný hlas zpěváka s darem ozvláštnit každý jím zpívaný text. Bylo ovšem o čem zpívat, když od Jiřího Grossmanna, Vladimíra Poštulky, Michaela Janíka, Zdeňky Rytíře nebo Michaela Žantovského dostávaly především

zahraniční předlohy náměty kvalitou často přinejmenším srovnatelné s originály. Kris Kristofferson, Don McLean, Lou Reed, Kenny Rogers, bratři Gibbové, Gordon Lightfoot, ale také Bruce Springsteen nebo Leonard Cohen tak získali v české variantě přitažlivou podobu zkušeného a elegantně stárnoucího muže.

Krabička obsahuje tyto alba: *Ved' mě dál, cesto má* (1975), *Profil* (1981), *Zkus se životu dál smát* (1981), *The Stranger* (1982), *Stárnoucí mladík* (1984), *Já přitom byl* (1988), *Zvláštní věc* (1993), bonusové CD *ELPIČKA*

Supraphonline

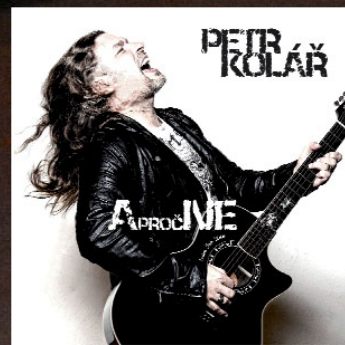

PETR KOLÁŘ

POZITIVNÍ ROCK V NEGATIVNÍ DOBĚ

Petr Kolář dokazuje, že je poctivý rocker. Právě vydává rockovou desku nazvanou A proč ne. Pracoval na ní s podobně naladěnými muzikanty, takže vzniklo album, které lze označit za oslavu rockové hudby. Při všech muzikantských kvalitách interpretů a skvělém dobovém zvuku z něj číší radost. Ze života, z lásky, z muziky.

Tahle deska je skvělým antidepresivem.

SU 6291-2

Supraphonline

Pokřtěna bude 19. listopadu v pražské Malostranské besedě a na jaře se Petr chystá vyrazit na šňůru, během které album podrobně představí svým fanouškům. Ať žije rock, chtělo by se říct.

Prý jste si před dvěma lety řekl, že chcete jít jiným směrem než dosud, a začal jste připravovat novou desku. Kam jste šel a kam jste se chtěl vydat?

Vlastně jdu od roku 1984 dodnes pořád stejným směrem – ale asi to nebylo dost znát. Lidi to zřejmě úplně nevnímali, protože podle

médií jsem v roce 2005 vyměk' a šel jsem do popu. Nemyslím si, že by to byla pravda. Už moje první sólová deska, kterou produkoval Karel Svoboda, je velice rocková. Karel pro ni napsal jedinou písničku. Ještě že tě lásko mám, a ta zaplavila celou republiku, rádia i televize. Asi proto „Petr Kolář vyměk'“. Ale proto jsme

tu desku nedělali. Jak říkám, je celá rocková.

Takže deskou jste to chtěl připomenout...

V podstatě ano. Chtěl jsem touhle deskou říct, že mám odjakživa rád rock'n'roll. A že jsem z téhle cesty nikdy zásadně neuhnul. Chtěl jsem ►

► udělat desku, která by odvála veškeré pochybnosti. A myslím, že odváne. Je to deska dělaná rockově, syrově, a taky syrově zní.

Co znamená „dělaná syrově“?

Při natáčení jsme byli všichni ve studiu. Témata, která jsme vymysleli s Milošem Dodem Doležalem u španělký, jsme přenášeli do elektrické kytary, basy, bicích a zpěvu. A všechno, co jsme tvořili, jsme nepřetržitě, a to analogově, nahrávali. Samozřejmě jsme hráli všichni dohromady. Takhle vznikly hodiny nahrávek. Ty jsme pak poslouchali, vybírali jsme, co se nám nejvíc líbilo, a tak jsme dávali dohromady formu jednotlivých písniček. Když jsme sestavili písničku, což znamenalo, že jsme si řekli, kde bude začínat, kde bude sloka a kde refrén, přišly na řadu texty. K hudbě přicházela slova, přesně podle našich představ. Aby si vzájemně nepřekážely. Byl to moc hezký proces.

Když bylo potřeba, prý jste se vrátili za bicí. Kdy to bylo potřeba?

Třeba ve chvílích, kdy zrovna bubeník neměl čas. Vrátil jsem se tak o pár let zpátky. Do doby, kdy jsme zkoušeli po garážích a byl na to čas, do doby, kdy jsme nápady vymýšleli

kolektivně. Na desce ovšem moje bubenické výkony nejsou, jenom na spoustě demonahrávek. Tak dobře zase nejsem. Ale když jsem začínal, tak jsem býval! A pořád mě baví do toho kecat.

Na konečné podobě a konečném zvuku desky má asi velký podíl rocker Miloš Dodo Doležal, je to tak?

Je. Desku jsem natáčel právě s ním, v jeho studiu Hacienda, které tehle syrový sound dokáže vytvořit. Spousta studií už dneska takzvaně jde s dobou a vytváří takové ty uhlazené, uším příjemné věci a formáty. Doba si to žádá, ale já mám rád ten původní rockový sound. Proto se taky deska jmenuje A proč ne. Na otázku, proč zní tak syrově, odpovím právě takhle: a proč ne? Jsem rád, že jsme to dokázali, že jsme při natáčení a mixu nikam neuhnuli. Zní tak, jako by vyšla dejme tomu v roce 1994.

S kým dalším jste se při natáčení desky sešel?

Vlastně jsme ji dělali ve třech. Já a Miloš jsme dělali prakticky všechno spolu – vymýšleli jsme hudbu i témata pro texty. Já osobně píšu texty na hudbu. Muzika ve mně vytváří nějakou náladu a atmosféru,

vyvolává nějaké pocity. Na konečné podobě textů jsme pak dělali společně s Michalem Burešem. Tohle byl ten náš úzký tým. Nepatřím k lidem, kteří si od A do Z udělají desku úplně sami, to mě nebaví. Jsem rád, když můžu s někým komunikovat. Ať jde o hudbu nebo o texty. Takhle jsem to dělal vždycky, a přesně takhle mě to baví.

Budme trochu konkrétní – jak třeba vznikala ta muzika? Vy jste nadhodil téma a spolu jste je rozvíjeli?

Seděli jsme naproti sobě ve studiu, tedy venku pod hvězdami, a každý jsme měli v ruce kytaru. Nahazovali jsme různá témata, akordy, a z toho to pomaličku vznikalo. Krásná postupná práce. Co na nás seshora dýchalo, co přišlo, to jsme na tu desku dali. Celé to vzniklo tam na místě; když jsem do studia jel, neměl jsem připravený ani akord.

SVŮJ malý podíl na desce má i líder kapely Precedens a vystudovaný výtvarník Martin Němec...

Na albu má jeden text. Ta písnička se jmenuje Nevěřím tvým bohům a vznikla jako jedna z posledních. Víím, že Martin umí rychle reagovat. Zavola jsem mu, jestli by mi na dané

téma nenapsal písničku. Napsal ji během tří dnů, a ten text byl skvělý. Nebylo potřeba vůbec nic řešit. Ostatně - s Martinem spolupracuju dvacet let a vždycky to fungovalo skvěle. Snad na každé desce od něj mám nějaký text, tak jsem ho ani tady nechtěl vynechat. A povedlo se.

Vyjádlil jste se, že je pro vás tohle album zásadní. Čím vším?

Je v tom hodně věcí. Je to čistě rocková deska, která tak zní od začátku do konce. Nejsou tam žádné změny, žádné experimenty. Hrajeme ve čtyřech lidech, a síla je v interpretaci a v melodiích. Vždycky jsem dbal na silné melodie, takže i teď, a doufám, že se tohle moje cítění a snažení přenesou i na posluchače.

Takže se tahle deska dá tak trochu chápat i jako váš návrat ke kořenům?

Vlastně ano. Takovouhle muziku jsem dělal v 80. letech, jenom to dnes už moc lidí neví. Vlastně jsem nikdy moc neuhnul. Ani v devadesátých letech, když jsem zpíval s Precedensem a Arakainem; pořád to bylo rockové. Ale, jak jsem říkal, média dokážou díky jedné písničce úplně zkrátit obraz jakékoliv osobnosti. To se stalo i mně.

Foto © Barbora Hrdá, 2015

AÑA GEISLEROVÁ

JSEM ZASKOČENÁ VLASTNÍ OTEVŘENOSTÍ

Nakladatelství Ikar a Supraphon vydávají knihu populární herečky Ani Geislerové s názvem P.S. zároveň v knižní i audio verzi. „Deníkové zápisky o smyslu života ukrytém v meruňkové marmeládě“.

Audio verzi namluvila sama Aňa Geislerová.

Deníkové zápisky populární herečky Ani Geislerové zachycují všední život i záblesky střeženého soukromí. V pěti podivuhodných letech, jejichž datace není úplně jistá, se mísí humor s melancholií, zamilování s rozchody a naprostá upřímnost s potřebou nic nevyzradit. Autorka se svým vtipným, osobitým stylem často dotýká základních věcí, jako je rodina, láska nebo dětství, a zve čtenáře, aby se na cestu vydal s ní. U příležitosti vydání P.S. jsme Aně položili tři otázky.

Psala jste si někdy v životě opravdu deník?

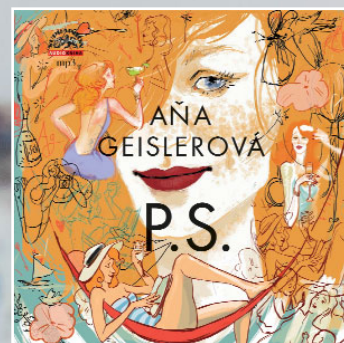
Deníky jsem si psala vždycky nárazově. Pravidelně, buď když jsem byla úplně nejvíc šťastná, nebo úplně nešťastná. A pak jsem psala a píšou deníky svým dětem.

S jakými pocity čtete své zápisky a postřehy z oněch pěti let?

Jsem ráda, že je mám. Je to takový zvláštní záznam ze života. A zpětně jsem sama občas zaskočená vlastní otevřeností.

Už máte nápad na další knihu, začala jste na ní pracovat?

Mám nápad na další dvě. Jen se obávám, že bez redakčních uzávěrek mi to bude trvat hodně dlouho, i když koncepty už si raději chystám. A už teď ty knížky vidím na policičce vedle sebe a těším se na ně.

SU 6418-2

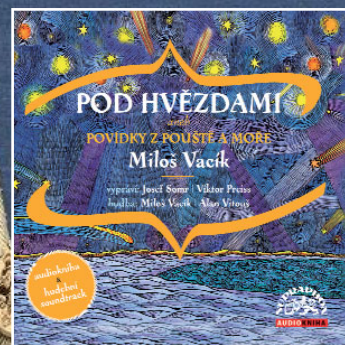

MILOŠ VACÍK

POD HVĚZDAMI aneb POVÍDKY Z POUŠTĚ A MOŘE

Audiokniha, která vznikla podle knížky (vydalo nakladatelství Argo) hudebníka a výtvarníka Miloše Vacíka. Autora známého svými hudebními výlety a nahrávkami inspirovanými Brazílií, Kubou či Afrikou. Miloš Vacík však na svých četných cestách po světě čerpal nejen hudební inspiraci, ale také atmosféru jednotlivých zemí. Napsal bajky ze života zvířat, plné lidského snažení, věčného hledání, to vše z výšek pozorované nebeskými světly, chladně a nepovšimnutě. Ale hudebník se ve Vacíkovi nezapře, a tak vydává audioknihu jako 2 CD. Na prvním CD je soundtrack k poslechu – jde o hudbu nahanou a složenou přímo k textům. Spoluautor je legendární český hudebník Alan Vitouš a na nahrávce byly použity i zvukové koláže a improvizace od Clarinet Factory. Druhé CD je zvukovou podobou knihy, která vznikla v režii Jana Jiráně v podání úžasných herců – Josefa Somra a Viktora Preisse.

SU 6419-2

Supraphonline

Foto archiv Tam-Tam Orchestra

BARBORA HRZÁNOVÁ

NAČETLA AUDIOKNIHU BUDDHOVY POHÁDKY

Barbora Hrzánová má pozitivní myšlení a její tvář neustále zdobí úsměv. Stíhá hrát v divadle, točit filmy, zpívat v kapele i natáčet audioknihy. „Mám šťastnou povahu a jsem ráda na světě,“ tvrdí o sobě herečka, která se zajímá o buddhismus. „Buddhismus je jen jedna řeka, která občas ve mně sílí. Kdyby nebylo buddhismu, nebylo by křesťanství.“ dodává Hrzánová, která pro Supraphon natočila novou audioknihu s příznačným názvem Buddhovy pohádky na dobrou noc od skotského autora Dharmachari Nagaraja. Jde o pohádky se zajímavým a neobvyklým dějem, skrývajícím v sobě jednoduchá základní ponaučení, pomáhající pochopit základy buddhismu. Příběhy vedou svého posluchače k poznání vnitřního klidu, radosti ze života, vřidnosti, pozitivnímu myšlení, soucitu, harmonii a sebedůvěře.

Producentka mluveného slova vydavatelství Supraphon Nadě Dvorská k tomu uvedla: „Audiokniha je určena především malým dětem, takže každé poselství je sděleno jasně a srozumitelně. Navíc Barbora Hrzánová čte pohádky zasvěceně a s netajeným potěšením, což z audioknihy činí mimořádný počín, který stvrzuje, že slova jsou mocnější než zbraně.“ Bonusem celého vyprávění je vysvětlení počátků buddhismu a návod k meditacím. Tři z klasických meditací pak Barbora Hrzánová předvede názorně. Mimořádnou atmosféru nahrávky dotváří také meditativní hudba Martina Kratochvíla.

Dharmachari Nagaraja pracuje jako psychoterapeut v buddhistickém centru v Glasgow. Velký úspěch slaví jeho pořady pro BBC Radio 2, kde posluchače seznamuje s tradičními buddhistickými texty. Jeho knihu Buddhovy pohádky na dobrou noc (v originále Buddha at Bedtime) v České republice vydalo nakladatelství Synex SE v překladu Lucie Moučkové.

SU 6405-2

Supraphonline

Foto © Michal Mareš 2015

VILÉM VEVERKA V OKOUZLENÍ BAROKNÍ HUDBOU

SU 4188-2

Supraphononline

Na nové nahrávce stojí vedle sebe díla barokních mistrů, jakými jsou Vivaldi, Telemann a Bach. Který z těchto skladatelů psal z interpretačního pohledu pro hoboj nejlépe?

Pokud se to dá říci, tak „nejhobojověji“ psal podle mého názoru Vivaldi, byť je to hodně relativní. Když se podíváme na repertoár, který je na CD zastoupený – Bachovy koncerty jsou rekonstrukcí koncertů, které mohou být hrány na klavír nebo hammerklavír, takže se nedá úplně říci, že by to bylo hobojové v tom pravém smyslu slova. U Vivaldiho si opravdu nedokážu představit žádný jiný nástroj než je hoboj a Telemann je z mého pohledu světem sám pro sebe. Právě Telemannův koncert, je zřejmě nekomplexnějším dílem celého alba co do rozmanitosti a možností hudebního sdělení.

Na nové desce jsou zastoupena jména tří slavných skladatelských osobností. Co bylo hlavním kritériem při výběru právě této trojice?

Leitmotivem celého alba byla původně tvorba Antonia Vivaldi. Společně se šéfproducentem Supraphonu Matoušem Vlčínským jsme se ale shodli na tom, že pestrost, která se vedle Vivaldiho hudby nabízí v koncertantní tvorbě Telemanna a Bacha, bude posluchačsky ještě atraktivnější. Album reprezentuje - dle mého výběru, ty nejkrásnější (a co do materie nejvyšší) barokní koncerty pro hoboj a smyčce. Myslím si, že je to skutečná výkladní skříň tohoto hudebního stylu.

► Vaše jméno je spojené s hudbou mnoha žánrů. Známe Vaše úspěchy na poli hudby 20. století a zároveň teď vidíme Vaše zaujetí pro tvorbu baroka. Myslíte si, že je pro interpreta v dnešní době důležité mít široké repertoárové rozpětí a zvládnout tento repertoár ve špičkové kvalitě?

Jednoznačně ano! Já sám bych se cítil ochuzen, pokud bych se specializoval pouze na jedno konkrétní období byť by to bylo třeba baroko, které nabízí kvalitního repertoáru opravdu hodně. Ještě jako student jsem dostal příležitosti etablovat se jako sólista právě na poli interpretace hudby 20. a 21. století. Jedním z důvodů proč jsem se věnoval této hudební oblasti byla má touha propagovat hoboj více jako sólový nástroj, proto byla logickou volbou hudba po roce 1945. Nebyli to jen Strauss nebo Martinů, ale třeba také Lutoslawski, Carter, Schnittke, z českých autorů Marek Kopelent a jeho fenomenální koncert „A few minutes with an Oboist“, který jsme nahráli s Jakubem Hrůšou, či Martin Hybler – ten napsal Koncert pro hoboj přímo mně „na míru“. Všichni tito skladatelé svou tvorbou poukázali na to, že je pro ně hoboj více než zajímavým

nástrojem, pro který stojí za to psát koncertantní skladby.

Soubor, který Vás na CD doprovází je mladý Ensemble 18+. Podle čeho jste si ke spolupráci vybral právě tento ansámbl?

O spojení s Ensemblem 18+ rozhodl šéfproducent Matouš Vlčinský. Byla to správná volba a od začátku de facto jednoznačná. Tento soubor má už dlouholetou zkušenost s provozováním barokní a klasicistní hudby, a to díky osobnosti Vojtěcha Spurného, který soubor vyprofiloval. Další důležitou osobou při rozhodování byla intendantka Ensemble 18+, paní Blanka Karnetová, která byla takřka nepostradatelná pro perfektní průběh celého nahrávání. Od začátku jsme všichni věděli, že budu hrát na „moderní hoboje“, členové Ensemblu 18+ použijí „moderní nástroje“, ladění 442 Hz. Přesto je naší logickou ambicí, dokázat zaujmout i ty posluchače, kteří jsou vyznavači řekněme „puristického“ pojetí barokní hudby. Jinými slovy, i na moderní nástroje je možné interpretovat barokní hudbu poučeným stylem – autenticky. To jediné co je odlišné, je barva našich nástrojů.

Osobností, která se připojila k realizaci této nahrávky je původem německá hráčka na klávesové nástroje Barbara Maria Willi. Vaše spolupráce už skvěle funguje několik let. Bylo tedy od začátku jasné, že na barokním projektu budete pracovat společně s ní?

Ano, je to tak. S Barbarou spolupracuji už od roku 2007. Ona byla jednou z osobností, která mě ještě blíže přivedla k podstatě stylové interpretace a estetiky barokní hudby. Mám skoro dojem, že spolupráce s ní pro mě byla určitým druhem „postgraduálního studia“. Před několika lety mě zaujal její projekt spojený s CD „Deconstruction“, kde skvěle kombinuje svět barokní hudby s hudbou 20. století. Takové pojetí je velmi blízké i mně. Opravdu jsem si nedokázal představit jinou osobnost, která by se mnou a Ensemblem 18+ nahrávání alba realizovala.

Druhým výrazným hostem této nahrávky je německý hobojista, člen Berlínské filharmonie a Váš pedagog, Dominik Wollenweber. Na nahrávce jste se setkali ve Vivaldiho Koncertu pro dva hoboje. Prozradte nám, kdo byl během

nahrávání toho díla „hudebním šéfem“?

Byť už v dnešní době není můj vztah s Dominikem Wollenweberem vztahem tovaryše, který vzhlíží ke svému mistrovi, ale vztahem na přátelské bázi, tak i přesto, nebo právě proto ho nadále velice respektuji (a adoruji). Řekl bych, že něco z toho vztahu student – mentor je tam nadále přítomné. Odstín tohoto aspektu ale bude v našem vztahu zřejmě i v dalších letech. Je to dáno i tím, že si velmi dobře uvědomuji, kolik času a energie mi nejen během studia Dominik věnoval. Mám-li odpovědět na otázku, pak v rámci tohoto projektu jsme byli partneři, řekněme v poměru 1:1, tak by to v ideálním případě mělo být.

Předpokládám, že díla, která jste na nový CD nahrál, máte ve svém repertoáru už několik let?

Většinu z těch koncertů jsem hrál v průběhu posledních zhruba osmi let. Myšlenka nahrát ve studiu právě tuto hudbu byla v mé v hlavě delší dobu a právě letos nastal optimální čas na její realizaci. Věřím, že mnohaletou průpravu posluchači z této nahrávky poznají.

Foto © Martin Kubica, 2015

Dominik Wollenweber s Vilémem Veverkou při nahrávání

VÁNOČNÍ NOVINKY

SU 4192-2

Supraphononline

VÁNOČNÍ KOLEDY PRAŽSKÝCH MADRIGALISTŮ

Vánoce. To slovo nás nejspíš spolehlivě zanechá do dětství, do svátečního času opředeného Tajemstvím. Kouzelné slovo plné barev, vůní a tónů. Čas, kdy si snad každý zazpívá aspoň několik nejoblíbenějších koledí, jež se doma zpívaly odjakživa. Třeba Narodil se Kristus Pán – hymnická píseň znějící v plné síle a radosti o Půlnoční mši a po celý vánoční čas; původ má v latinské

předloze staré více než půl století. Mnohé další české a moravské koledy se tu zpívají už od 17. či 18. století. I v dalších zemích Evropy se už několik staletí tradují písně, které působí zvláštní silou a kouzlem. V Anglii patří k nejznámějším písně Good King Wenceslas vyprávějící legendu o českém králi a světcu Václavovi. Nahrávka přináší přes osmdesát minut hudby – nejkrásnější české

a moravské koledy doplněné o starobylé vánoční zpěvy dalších evropských národů. Neopakovatelnou podobu písním tady vtiskl Miroslav Venhoda, osobnost, jež spoluutvářela nový interpretační pohled na hudbu středověku, renesance a baroka v tehdejší Evropě. Právě tyto nahrávky dotvářely sváteční atmosféru našich domovů a ještě i dnes evokují tajemný vánoční čas našeho dětství.

VELKÁ VÁNOČNÍ KOLEKCE

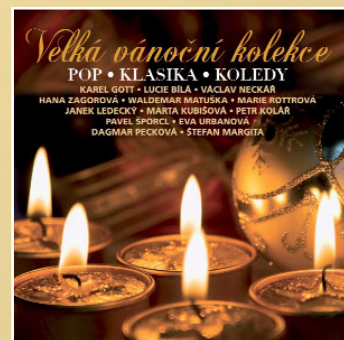
Nejkrásnější vánoční koledy, písničky a melodie na 3CD kompletu

Trojdiskový komplet obsahuje celkem 78 skladeb - pop, klasiku i koledy. Díky exkluzivnímu obsahu a luxusnímu provedení obalu jde o titul, který by měl patřit do každé rodinné fonotéky a hodí se též jako skvělý dárek pro každého. První disk přináší nejznámější vánoční hity české pop music od šedesátých let až po současnost. Ve výjimečné sestavě interpretů jsou zastoupeny největší

hvězdy domácí populární hudby - Karel Gott, Lucie Bílá, Václav Neckář, Hana Zagorová, Waldemar Matuška, Marie Rottrová, Janek Ledecký, Marta Kubišová, Petr Kolář a další. Mezi dvaceti písněmi nechybí ani zlidovělé tituly jako Veselé Vánoce (Vánoce, Vánoce přicházejí...) či Purpura. Absolutní adventní evergreeny doplňuje vánoční duet Václava Neckáře a Marty Kubišové „Noc“.

Druhé CD je výběrem skladeb pro slavnostní chvíle z oblasti vážné hudby v interpretaci Pavla Šporcla, Evy Urbanové, Štefana Margity, Dagmar Peckové, Gabriely Beňáčkové a řady dalších. Sestavu otevírá úvodní část České mše vánoční.

Třetí disk přináší 42 českých vánočních koled ve špičkovém a zároveň tradičním provedení seskupení Conventus Musicorum.

SU 6310-2

Supraphononline

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. [+420] 221 966 604, fax [+420] 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz